

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finansloov for Finansaaret fra 1ste April 1897 til 31te Marts 1898.

Staarnup: Jeg kunde egentlig godt have frasaldet Ordet, men da jeg nu har faaet det, vil jeg benytte Lejligheden til at sige et Par anbefalende Ord om Betænkningens Nr. 185, hvor Finansudvalget har tiltraadt, at der ydes et Beløb af 14,000 Kr. til „Danst Eksportforening“. Da jeg har den Ære at være Medlem af „Danst Eksportforening“s Bestyrelse, vil jeg tillige benytte denne Lejlighed til at bringe saa vel den højtærede Indenrigsminister som Finansudvalget en Tak, fordi Ministeren har forlangt og Finansudvalget indstillet dette Beløb til Vedtagelse af Folketinget. „Danst Eksportforening“ er jo en nystiftet Forening og har som saadan ingen Fortid at vise hen til, men jeg tror at kunne sige, at den har liggende for sig en Fremtid med temmelig store og vidtrækkende Opgaver. Jeg skal ikke trætte Tinget med at omtale disse Formaal nøjere, og jeg skal heller ikke komme ind paa, paa hvilken Maade den arbejder for disse Formaal. Det vil jo tydelig fremgaa af Betænkningen, at denne Forening har sat adskillige Hjul i Bevægelse for at fremme sine Formaal, og det er vel ogsaa i Erkendelse deraf, at den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg ere komne til det Resultat, at denne Bevilling maatte gives. Altsaa med Hensyn til, hvad Eksportforeningen vil, vil jeg henvide til de i Betænkningen giene Oplysninger. Men hvad Eksportforeningen kan, vil i væsentlig Grad bero paa, hvilken Støtte den kan vente fra Statens Side. Jeg hilser det altsaa som et godt Variel, at den højtærede Indenrigsminister har foreslaaet, og det ærede Finansudvalg indstillet dette Beløb til Vedtagelse, og jeg nærer tillige den Overbevisning, at det højtærede Ting i Erkendelse af, at vor Eksports Udvikling til det mest mulige er af største Betydning for alle Erhvervsgræne i vort Fædreland, ogsaa vil vedtage Forslaget. Maa jeg udtale som mit Haab, at Rigsdagen, hvis Fremtiden skulde lægge saa mange ny og store Opgaver paa Eksportforeningens Vej, at den ikke ved egen Hjælp skulde kunne løse dem, da ogsaa vil være villig til at træde støttende til. Jeg har saa meget mere Grund til at nære dette Haab, som den danske Stat i Forhold til, hvad der ydes i andre Lande til Eksportens Fremme, hidtil kun har ydet ganske lidt til dette For-

maal. Til Slutning føler jeg Trang til at sige, at naar jeg som Landborepræsentant har sølt mig opfordret til at omtale den forlangte Bevilling paa en saadan Maade, som jeg har gjort, og anbefaler den varmt til Vedtagelse, skønt denne Bevilling i første Linie vil komme Handelen og Industrien til gode, haaber jeg, at man heri vil se et Bevis for, at man fra Landbrugets Side ønsker baade Handelen og Industrien alt muligt Held og Fremgang, at vi betragte os solidariske med Handelen og Industrien som levende Led af samme store Kæde, og at det kun er, naar ikke-levedygtige Industrier optræder som Vampyrer paa hele Samfundslægemet, at de altid ville savne Landbrugets Sympati.

Trolle: Det høje Ting vil kunne forstaa, at jeg hilser Vædringsforslagene Nr. 7 og 8 uden for Risten, der ere stillede af det ærede Medlem for Tisted Amts 3die Valgfreds (N. Andersen) med største Tilfredshed. Jeg har baade i Ord og Gerning vist, at denne Sag ligger mig særdeles paa Hjerte. Jeg vil give den højtærede Minister Ret i, at man ikke med Sjøe kan vente et Forslag om saa vidtgaende Vædringsarbejder fremmet paa indværende Mars Finansloov, da den højtærede Minister nylig har overtaget Ansvaret for disse Arbejder, men jeg havde paa den anden Side haabet, at der ikke vilde være saa lange Udsigter til Bestkysthavnesagens Løsning som bebudet af den højtærede Minister i Gaar efter alt, hvad der er passeret i den paagældende Sag. Det høje Ting vil erindre, at der i Tjor var et Forslag til Behandling her om et bestemt Anlæg, og i den Beretning, som fremkom fra det den Gang nedsatte Udvalg, udtales der blandt andet disse Ord: „at der i Udvalget har været fortrinlig Stemning for, at hele Bestkysthavnesagen bør være Genstand for Regeringens største Opmærksomhed, og at man ønsker, at Regeringen tager det op til den hurtigst mulige og bedste Løsning.“ Jeg skal tillade mig at bemærke, at den kritiske Undersøgelse af alle de foreliggende Planer efter mit Skøn ikke bør være ensidig teknisk, saaledes som jeg fik Indtrykket af, at det var den højtærede Ministers Mening i Gaar, at den skulde være. Det forekommer mig meget mere, at det gælder om, at man ved Repæsentanter for Jiskeri, Handel og Skibsfart lader udpege de Punkter, som der overhovedet kan være Tale om, at de kunne tilfredsstille de Krav, som ere stillede, og de Krav, som ere fremsatte med saa stor Styrke baade paa Tistedmødet og ved senere Adresser under Behandlingen af denne Sag. Der er for-